

heller ikke have for det ærede Medlem. For han har i Forgaars oplevet den Sorg, at han paa et Møde, hvor han mødtes med gamle Venner og Beundrere, maatte høre, at nu var han bleven Højremand. Saa lidt Vægt ligger der paa Navne, de skifte. Det, det gælder om, er ikke Navne eller Navnes Værdi, men vore Standpunkter til de Sager, der foreligger.

Det ærede Medlem bebrejder mig den Stilling, jeg i Begyndelsen af Halvfemserne indtog til de humane Love, at jeg var med til at nedstemme forskellige Forslag saavel med Hensyn til Fattigloven som Alderdomsunderstøttelsesloven og Sygekasse-loven. Jeg skal ikke rippe op i de gamle Stridigheder, de have været debatterede nok, men kun sige, at naar jeg den Gang ikke kunde gaa saa vidt som andre, var Grunden simpelt hen den, at jeg var bange for slet intet at faa gennemført. Jeg vilde være med til at gøre Begyndelsen til en human Lovgivning i Tillid til, at naar vi havde lagt den første Hovedhjørnesten til en human Fattiglöv, en human Alderdomsforsørgelseslov og en human Sygekasselov, var der dermed lagt et Grundlag, hvorpaa der kunde bygges videre. Og min Anskuelse har vist sig at være rigtig. Det Grundlag vilde den Gang neppe være blevet lagt, hvis man havde stillet sine Fordringer saa vidtrækkende, som det ærede Medlem bebrejder mig, at vi ikke gjorde. Forholdene var den Gang vanskelige i politisk Henseende. Jeg ser med Glæde tilbage paa min Virksomhed da. Hvad vi da vedtog, har sat sine Frugter i den humane Lovgivning, der er fulgt efter, og jeg agter at fortsætte i samme Retning.

Naar det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg nedstemte adskillige Ændringer, der tilsigtede en mere human Sygepleje, da vi behandlede Sygekasseloven, maa jeg maaske til Gengæld minde det ærede Medlem om, at Socialdemokraterne stemte mod Alderdomsunderstøttelsesloven. Det er ikke de Herrers Ære, at den blev gennemført, de gjorde, hvad de kunde, for at slaa den ned (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Nu er det vist ikke det ærede Medlem, der taler. Det ærede Medlem er saa ivrig for at tale altid, baade naar jeg taler, og naar han taler. Her taler nu jeg, og jeg minder om den Kendsgerning, at de Socialdemokrater, som da fandtes i Tinget, stemte mod Alderdomsforsørgelsesloven. Havde de haft Flertal, var den ikke bleven vedtaget. Selv om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) ikke kan taale den Sandhed, tillader jeg mig

at gentage den. (*Borgbjerg*: Jeg advarer Ministeren mod at gaa for langt ud; det Flertal, i Kraft af hvilket han er bleven Minister, var da mod Loven). Det ærede Medlem er saa omhyggelig i sin Optræden overfor mig, at jeg selvfølgelig maa paa-skønne hans Advarsel. Den er dog fuldstændig overflødig (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Jeg ved ikke, om den ærede Formand kan holde Styr paa det ærede Medlem, jeg kan det ikke.

De Herrer Socialdemokrater have en meget stor Fejl, hvis jeg maa være saa fri at nævne en Fejl hos de Herrer, det er den, at de ikke taale Modsigelse, de ville have Lov til at kritisere alt og alle, men hvis nogen vover at angribe enten en Udtalelse eller et Forslag fra de Herrers Side, holde de et Hus, som om der var sket en Forbrydelse. Jeg anbefaler de Herrer at vise større Liberalitet. Ville de have Lov til at hævde deres Anskuelse, maa de ogsaa unde os Frihed til at hævde vore. Tiden vil jo nu vise, hvis Anskuelse der til sidst sejrer. Foreløbig er det de Anskuelse, jeg har hyldet, der ere blevne til Love, medens de Herrers Anskuelse kun ere blevne til Lovforslag. Dette har nu ligget for i 20 Aar. Det ærede Medlem fra Aarhus siger, at naar der er gaaet 10 Aar, er det gennemført. Men saa har det jo været en hel Meneskealder, inden det blev Lov. Og for øvrigt ved det ærede Medlem jo intet om, hvad der vil ske om 10 Aar. Først optræder det ærede Medlem som Lægprædikant, nu bliver han Profet; jeg anbefaler det ærede Medlem at holde sig mere nøgternt til, hvad der foreligger i Øjeblikket.

Naar der blev anført en Udtalelse af den nuværende Konseilspræsident, hvori han lignede Socialdemokratiets Politik med Bremsestik, maa jeg sige, at deri ligger der ingen Tilkendegivelse af, at Konseilspræsidenten nogen Sinde skulde have hyldet de socialdemokratiske Principper (Afbrydelse). Men hvorfor vil det ærede Medlem saa citere Konseilspræsidenten, naar hans Udtalelse ikke kan anvendes til Fordel for den Betragtning, han vil gøre gældende?

Ordføreren for Forslagsstillerne (*P. Knudsen*): Den højtærede Minister anførte, at vi Socialdemokrater i sin Tid havde stemt mod den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov. Dertil skal jeg sige, at det have vi tilfælles med mange Medlemmer af det saakaldte selvstændige Ven-